

[ROBACZY *ai*

robaczy, chrobaczy.

o oraz a jasne.

sg *m I* robacz(e)m. \diamond *n N* chrobacze.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w.

Przymiotnik od „robak”: Niemcy to ziele zową Wurmkraut/ iákoby chrobáce ziele/ bo dáiac naśienié/ które fą kwiatki/ tedy chrobaki w żywocie dziećiom zábiia y wypáda. *UrządowHerb* 297a.

Wyrażenie: peryfr. »pokarm robaczy« = *człowiek*: y zaly radzysz dzyewcze twey ysz by krystvssza wszgardzyla a sz czlowykyem szmyertelnem, pokarmem robaczem sbye szlączyła *ŻywEufr* 13.

DDJ